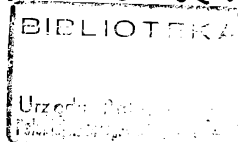

Opublikowano dnia 15 marca 1957 r.

A22c 21/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 39544

Józef Kurec

Warszawa, Polska

Kl. 34 1, 17702

34b 77/02

A 22c 21/02

Skubarka do drobiu

Patent trwa od dnia 29 grudnia 1955 r.

Przedmiotem wynalazku jest mechaniczna skubarka do drobiu wyposażona w kilka szeregów, osadzonych na obrotowym i wydrążonym bębnie szereg chwytnych, które są uruchamiane za pomocą układu dźwigni, współpracującego za pośrednictwem kółek tocznych z nieruchomym wałem mimośrodowym, osadzonym w cylindrycznej obudowie współosiowo z bębniem, napędzanym silnikiem elektrycznym za pośrednictwem dowolnej przekładni np. zębatej lub pasowej. Wspomniana znana obudowa cylindryczna jest wyposażona u góry w otwór rusztowy, na który kładzie się drób a u dołu lub z boku w kanał odciągowy połączony z dowolnym znanym urządzeniem ssącym i służący do odprowadzania wyskubanego pierza. Ssące działanie powietrza ułatwia dodatkowo skierowywanie wrośniętych w tuszce piór przez szczeliny rusztu ku zamykającym się w tym miejscu kleszczom chwytnym.

Skubarka według wynalazku wyróżnia się od znanych kleszczowo-bębnowych urządzeń do skubania drobiu tym, że posiada kilka np. dwa do czterech ukośnych szeregów szereg chwytnych osadzonych na obwodzie bębna obrotowego, które

są napędzane za pomocą układu dźwigni, współpracującego za pośrednictwem kółek tocznych z wałem mimośrodowym, zamocowanym współosiowo w wnętrzu bębna. Jakkolwiek stosowanie bębnow obrotowych wyposażonych w kleszcze chwytnie jest ogólnie znane, jednak w znanych urządzeniach tego rodzaju stosuje się takie narządy do uruchamiania tych kleszczy, że uniemożliwiają zastosowanie kilku rzędów kleszczy, które w skubarce według wynalazku mogą być łatwo osadzone, dzięki czemu możliwe jest jednocześnie i dokładne oczyszczenie stosunkowo długiego pasma tuszki z pierza.

Dla bliższego wyjaśnienia, przedmiot wynalazku uwidocznił przykładowo na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia część bębna obrotowego w przekroju podłużnym z jednym układem dźwigni, fig. 2 przekrój poprzeczny bębna, a fig. 3 — regulacyjny łącznik dźwigniowy.

Według fig. 1 i 2 do znanego obrotowego bębna 1 są zamocowane cztery rzędy kleszczy chwytnych, z których tylko jeden dla jasności rysunku uwidocznił całkowicie. Rząd ten

tworzą kolejno kleszcze 2, 2', 2'', 2'''. Uwidocznione na rysunku kleszcze 3, 4, 5 są pierwszymi elementami pozostałych trzech rzędów.

W przypadku zastosowania czterech rzędów każdy z nich zawiera cztery kleszcze chwytne, natomiast przy zachowaniu tych samych wymiarów bębna i wałka mimośrodowego można zastosować trzy rzędy po sześć kleszczy lub dwa po osiem kleszczy. W ten sposób można powiększyć długość pasma tuszki poddawanego jednoczesnemu skubaniu.

Każde z kleszczy składa się z nieruchomej szczęki np. 6, zamocowanej za pomocą śrub i za pośrednictwem wygiętego kątownika np. 7 do bębna 1 oraz z ruchomej szczęki 8, zamocowanej wachliwie na sworzniu 9, osadzonym w dwóch kątownikach 10, 10', przykręconych za pomocą śrub do bębna 1 równolegle do jego osi. Szczeka 8 jest przedłużona przez odpowiedniej wielkości otwór 11 do wnętrza bębna, gdzie tworzy zagięte pod kątem lekko rozwartym ramię 12, połączone przegubowo z jednym końcem regulacyjnego łącznika dźwigniowego 13. Drugi koniec tego łącznika jest związany przegubowo z dwuramienną dźwignią, której oś obrotu stanowi sworznię 14, zamocowany do wspornika 15, połączonego sztywno do wewnętrznej ścianki bębna 1. Ramię 16 wspomnianej dwuramiennej dźwigni jest zakończone sworzniem 17, na którym jest ułożyskowane kółko toczne 18, współpracujące z nieruchomym wałkiem mimośrodowym, 19, osadzonym współosiowo we wnętrzu bębna 1. Stały docisk kółka 18 do wałka 19 powoduje sprężyna 20, zamocowana do układu dźwigni i bębna 1.

Górne końce szczęk 6, 8 są zaopatrzone w elastyczne np. gumowe nakładki 21, 21' wykluczające niszczenie wyrwanego pierza.

W wyżej opisane elementy konstrukcyjne są wyposażone wszystkie kleszcze chwytne rozrządzone za pomocą wspólnego wałka mimośrodowego.

Uwidoczniony na fig. 3 regulacyjny łącznik dźwigniowy 13 służy do nastawienia rozstawu dźwigni dwuramiennej i ramienia 12 szczęki 8 w celu wyregulowania odpowiedniego docisku szczęk chwytnych, zaś zastosowana w nim sprężyna 22 zapewnia uzyskanie sprężystego zacisku tych szczęk. Łącznik dźwigniowy składa się z wydrążonego częściowo sworznia 23, w który jest nasunięty współosiowo i suwliwie sworznię 24, zaopatrzony w trzpień 25 wkręcony do sworznia 24 w celu regulowania długości całego łącznika, a tym samym ustalenia właściwego

rozstawu między ramieniem 12 a dźwignią dwuramienną. Nałożona na sworznię 23 sprężyna 22 jest osadzona między nakrętką 26 regulującą jej wstępne napięcie a suwliwym pierścieniem wsporczym 27, połączonym z sworzniem 24, za pomocą kółka 28, prowadzonego w otworze szczelinowym 29, wykonanym w sworzniu 23. Wyżej opisane zespolenie części składowych łącznika 13 umożliwia sprężyste oddziaływanie na zacisk szczęk chwytnych skubarki. Obydwa końce łącznika są zaopatrzone w otwory zaczepowe 30, 31.

Uruchamianie szczęk chwytnych, a tym samym rwanie pierza, następuje podczas obrotu bębna 1 wraz z zestawem dźwigni, współpracującym za pomocą kółka 18 z nieruchomym wałkiem mimośrodowym 19.

Wałek 19 jest ukształtowany i osadzony tak, że zwieranie szczęki 8 z szczęką 6 następuje w chwili gdy kółko toczne 18 znajdzie się w punkcie A (fig. 2), ponieważ zwiększające się ramię mimośrodu powoduje wychylenie dźwigni dwuramiennej, uruchamiającej za pośrednictwem łącznika 13 ramię 12 szczęki 8. Zacisk szczęk trwa w czasie toczenia się kółka 18 od punktu A do B, po czym przy dalszym obrocie i oddziaływaniu sprężyny 20 kleszcze rozwierają się na skutek zmniejszania się ramienia mimośrodu wałka 19. Wyrwane pierze jest wysysane z otwartych szczęk przez znajdujący się u dołu cylindrycznej obudowy kanał odprowadzający za pomocą urządzenia ssącego.

Zastosowanie kilku ukośnych rzędów szczęk chwytnych na obrotowym bębnie zapewnia bardzo dokładne oczyszczenie tuszki z pierza. Gumowe nakładki 21, 21' zastosowane w szczękach chwytnych nadają się szczególnie do rwania piór konturowych, zaś przy rwaniu puchu celowe jest zastosowanie jednej nakładki metalowej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Skubarka do drobiu wyposażona w kleszcze chwytne osadzone na obrotowym bębnie, znamionna tym, że posiada kilka rzędów kleszczy chwytnych uruchamianych za pomocą odpowiedniej ilości układów dźwigni współpracujących za pośrednictwem kółek tocznych z wspólnym nieruchomym wałkiem mimośrodowym (19), osadzonym w cylindrycznej obudowie.
2. Skubarka według zastrz. 1, znamionna tym, że każdy zestaw dźwigni składa się z ramienia (12), szczęki (8), regulacyjnego łącznika

(13) i dwuramiennej dźwigni, zawieszzonej w wsporniku (15), zamocowanym do wewnętrznej ścianki bębna (1).

3. Skubarka według zastrz. 1—2, znamienna tym, że regulacyjny łącznik dźwigniowy (13) posiada sworzeń (24), osadzony suwliwie wraz z wkręconym w nim trzpieniem (25) w wydrążeniu sworznia (23), na który jest nałożo-

na sprężyna (22) między nakrętką regulującą (26), a suwliwym pierścieniem wsporczym (27), połączonym z sworzniem (24) za pomocą kółka (28), prowadzonego w otworze szczelinowym (29), wykonanym w sworzniu (23).

J ó z e f K u r e c

